

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Ващенко Сергій Євгенійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, статті 21, частинам першій другій статті 24, статті 56, частинам першій, другій статті 57, частині першій статті 64, частині третій статті 152 Конституції України окремих приписів статей 21, 22, 1175 Цивільного кодексу України, а саме:

«статті 21 Цивільного кодексу України, якими встановлено:

„Стаття 21. Визнання незаконним правового акта органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування

<...>

2. Суд визнає незаконним та скасовує нормативно-правовий акт органу державної влади, ... якщо він суперечить актам цивільного законодавства і порушує цивільні права або інтереси“;

статті 22 Цивільного кодексу України, якими встановлено:

„Стаття 22. Відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди

1. Особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування.

2. Збитками є: <...> 2) доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода)“;

статті 1175 Цивільного кодексу України, якими встановлено:

„Стаття 1175. Відшкодування шкоди, завданої органом державної влади, органом влади Автономної Республіки Крим або органом місцевого самоврядування у сфері нормотворчої діяльності

1. Шкода, завдана фізичній або юридичній особі в результаті прийняття органом державної влади <...> нормативно-правового акта, що був визнаний незаконним і скасований, відшкодовується державою“».

Автор конституційної скарги стверджує про порушення його конституційних прав, що гарантовані:

„статтею 21 Конституції України, за якою усі люди рівні у своїй гідності та правах; права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними;

частиною першою і другою статті 24 Конституції України, згідно з якими громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом; не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками <...> соціального походження, майнового стану, <...> або іншими ознаками;

частинами першою, другою, четвертою статті 41 Конституції України, згідно з якими кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності; право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом; ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності; право приватної власності є непорушним;

частинами першою, шостою статті 55 Конституції України, якими передбачено, що права і свободи людини і громадянина захищаються судом; кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань;

статтею 56 Конституції України, якою передбачено, що кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень;

частиною першою статті 57 Конституції України, якою передбачено, що кожному гарантується право знати свої права і обов'язки;

частиною першою статті 64 Конституції України, якою передбачено, що конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України;

частиною третьою статті 152 Конституції України, якою передбачено, що матеріальна чи моральна шкода, завдана фізичним або юридичним особам актами і діями, що визнані неконституційними, відшкодовується державою у встановленому законом порядку“.